

EIROPAS PADOME

Eiropas līgumi

ETS Nr.132

EIROPAS KONVENCIJA PAR PĀRROBEŽU TELEVĪZIJU

European Convention on Transfrontier Television

Strasbūra, 1989. gada 5. maijs

Preambula

Šeit parakstījušās Eiropas Padomes dalībvalstis un citas valstis, kuras ir Eiropas kultūras konvencijas dalībvalstis:

uzskatot, ka Eiropas Padomes mērķis ir sasniegt lielāku vienotību starp tās dalībvalstīm, lai aizsargātu un īstenotu mērķus un principus, kas ir to kopīgais mantojums;

uzskatot, ka ikviena cilvēka cieņa un vērtība veido šo principu pamatelementus;

uzskatot, ka Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantā ietvertais izteiksmes un informācijas brīvības princips ir viens no būtiskākajiem demokrātiskas sabiedrības pamatprincipiem un pamatnosacījumiem tās progresam un ikviena cilvēka attīstībai;

vēlreiz apliecinot uzticību brīvas informācijas, ideju plūsmas un raidorganizāciju neatkarības principiem, kas ir neiztrūkstošs pamats to veidoto raidījumu politikas īstenošanā;

apliecinot televīzijas nozīmi kultūras un brīvas viedokļu izveides attīstībā apstākļos, kuri garantē viedokļu plurālismu un vienlīdzīgas iespējas visām demokrātiskajām grupām un politiskajām partijām;

pārliecinātas, ka nepārtrauktai informācijas un komunikāciju tehnoloģijas attīstībai, neraugoties uz starpvalstu robežām, jāveicina tiesības izteikties, meklēt, saņemt un izplatīt jebkuras izcelsmes informāciju;

vēloties piedāvāt skatītājiem aizvien lielāku programmu pakalpojumu izvēli, lai bagātinātu Eiropas mantojumu un attīstītu Eiropas audiovizuālās daiļrades jomu un apņemoties sasniegt šos kultūras mērķus, cenšoties palielināt augstas kvalitātes programmu veidošanu un izplatīšanu, lai tādējādi apmierinātu skatītāju vēlmju politikas, izglītības un kultūras jomā;

atzīstot nepieciešamību saskaņot kopējo plašo likumu kopumu;

paturot prātā Eiropas ministru 1. konferences "Par masu mediju politiku" deklarāciju un rezolūciju Nr. 2;

vēloties attīstīt tos principus, kas ietverti Eiropas padomes rekomendācijās par televīzijas reklāmas principiem, vīriešu un sieviešu vienlīdzību medijos, par satelītu jaudu izmantošanu televīzijā un radio, par audiovizuālo programmu ražošanas veicināšanu Eiropā,

ir vienojušās par sekojošo:

I nodaļa - Vispārējie noteikumi

1. pants - Konvencijas mērķis

Šī Konvencija ir attiecināma uz programmu pārraidīšanas pakalpojumiem. Tās mērķis ir veicināt pārrobežu pārraides un televīzijas programmu pakalpojumu retranslēšanu starp Konvencijas dalībvalstīm.

2. pants - Konvencijā lietotie termini

Šīs Konvencijas mērķiem:

a. "raidīšana" nozīmē sākotnējo publiski raidīto televīzijas programmu pakalpojumu izplatīšanu ar jebkura veida zemes un satelīta raidītāja palīdzību vai pa kabeļu tīkliem kodētā vai atklātā veidā. Šis jēdziens neietver tos komunikāciju pakalpojumus, kas tiek sniegti pēc individuālā pieprasījuma;

b. "retranslācija" nozīmē pilnīgu un nepārveidotu publiski raidītu televīzijas programmu pakalpojumus vai svarīgu šādu pakalpojumu daļu uztveršanu un tūlītēju izplatīšanu neatkarīgi no izmantotajiem tehniskajiem līdzekļiem;

c. "raidorganizācija" nozīmē fizisku vai juridisku personu, kas veido publiski raidīto televīzijas programmu pakalpojumus un tos pārraida vai uzdod to veikt pilnīgā un nepārveidotā formā kādai trešajai pusei;

d. "programmu pakalpojumi" nozīmē visus viena pakalpojuma ietvaros iekļautos elementus, kurus nodrošina kāda raidorganizācija iepriekšējā punkta nozīmē;

e. "Eiropas audiovizuālie darbi" nozīmē radoša rakstura darbus vai kopražojumus, kuru veidošanu kontrolē Eiropas valstu fiziskās vai juridiskās personas;

f. "reklāma" nozīmē jebkuru publisku paziņojumu, kas tiek pārraidīts nolūkā veicināt preču un pakalpojumu pārdošanu, pirkšanu vai īri, nolūkā reklamēt kādu lietu vai ideju, lai tādējādi panāktu reklāmas devējam vēlamu efektu, un reklāmas devējs ir samaksājis vai kā citādi atlīdzinājis par reklāmai piešķirto raidlaiku;

g. "sponsorēšana" nozīmē ar raidīšanu vai audiovizuālo darbu veidošanu nesaistītas fiziskās vai juridiskās personas tiešu vai netiešu līdzdalību programmu finansēšanā ar nolūku popularizēt šīs personas vārdu, firmas zīmi vai tēlu.

3. pants - Konvencijas darbības sfēra

Konvencija ir attiecināma uz jebkuru programmu pakalpojumu, ko ar Konvencijas dalībvalsts jurisdikcijas pārziņā esošo organizāciju vai tehnisko līdzekļu palīdzību pārraida vai retranslē kabeļu tīkli, zemes raidītājs vai satelīts un ko tieši vai netieši var uztvert vienā vai vairākās Konvencijas dalībvalstīs.

4. pants - Uztveršanas un retranslācijas brīvība

Konvencijas dalībvalstīm saskaņā ar Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantu jānodrošina izteiksmes un informācijas brīvība, televīzijas uztveršanas brīvība, un tās nedrīkst ierobežot tādu programmu pakalpojumu retranslāciju savu valstu teritorijās, kas atbilst šīs Konvencijas noteikumiem.

5. pants - Raidošo Konvencijas dalībvalstu pienākumi

1. Visām raidošajām Konvencijas dalībvalstīm, izmantojot piemērotus līdzekļus un kompetentu institūciju palīdzību, jānodrošina, lai visi programmu pakalpojumi, kurus izplata šo dalībvalstu jurisdikcijas pārziņā esošās organizācijas vai tehniskie līdzekļi 3. panta izpratnē, atbilstu šīs Konvencijas noteikumiem.

2. Šīs Konvencijas izpratnē raidošā dalībvalsts ir:

a. zemes raidīšanas gadījumā - dalībvalsts, kurā tiek uzsākta signāla raidīšana;

b. satelītu raidīšanas gadījumā:

i. dalībvalsts, kurā atrodas ar satelītu raidošā stacija;

ii. dalībvalsts, kura dod tiesības izmantot frekvenci vai satelīta jaudu gadījumā, ja uz satelītu raidošā stacija atrodas valstī, kas nav šīs Konvencijas dalībvalsts;

iii. ja saskaņā ar i un ii apakšpunktu atbildība nav nosakāma, tad atbildīgā dalībvalsts ir tā, kurā atrodas raidorganizācijas galvenais birojs.

3. Ja programmu pakalpojumus, kas tiek raidīti no valstīm, kuras nav šīs Konvencijas dalībvalstis, retranslē Konvencijas dalībvalsts jurisdikcijas pārziņā esošās organizācijas un tehniskie līdzekļi 3. panta izpratnē Konvencijas dalībvalstij, kura veic šo raidīšanu, ar pienācīgu līdzekļu un kompetentu institūciju palīdzību, jānodrošina to atbilstība šīs Konvencijas noteikumiem.

6. pants - Informācijas nodrošināšana

1. Raidorganizācijas pienākumiem jābūt skaidri un pienācīgi noformētiem vai nu pārraides atļaujas veidā, kuru izsniedz katras Konvencijas dalībvalsts kompetentā institūcija, vai arī tiem jābūt noformētiem līguma veidā, kas noslēgts ar šo institūciju vai kādā citā juridiski pieņemamā veidā.

2. Šīs Konvencijas jebkuras raidošās dalībvalsts kompetentajai institūcijai pēc pieprasījuma jāsniedz par raidorganizāciju informācija. Šajā informācijā kā minimums jāietver raidorganizācijas vārds, nosaukums, atrašanās vieta un juridiskais statuss, juridiskā pārstāvja vārds, kapitāla sastāvs, raidorganizācijas veidoto vai nākotnē veidojamo un to programmu pakalpojumu veidi, mērķi, finansēšanas avoti.

II nodaļa - Programmu veidošana

7. pants - Raidorganizācijas pienākumi

1. Visām programmu pakalpojumu daļām gan to veidā, gan saturā ir jārespektē cilvēciskā cieņa un citu cilvēku pamattiesības.

Šie programmu pakalpojumu veidi nedrīkst:

- a. saturēt nepieklājības, jo īpaši - pornogrāfiju;
- b. nevajadzīgi cildināt vardarbību vai mudināt uz rasu naidu.

2. Visas programmu pakalpojumu sastāvdaļas, kuras var kaitēt bērnu vai pusaudžu fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, nedrīkst pārraidīt laikā, kad tiem visdrīzāk iespējams šādas programmas noskatīties.

3. Raidorganizācijai jānodrošina, lai fakti un notikumi ziņu raidījumos tiktu atspoguļoti objektīvi un lai šie raidījumi veicinātu viedokļu brīvu apmaiņu.

8. pants - Tiesības uz atbildes izplatīšanu

1. Katrai Konvencijas raidošajai dalībvalstij jānodrošina, lai ikvienai fiziskai vai juridiskai personai neatkarīgi no nacionalitātes vai dzīves vietas būtu iespējas izmantot tiesības uz atbildes izplatīšanu vai tiesības izmantot citus juridiskus vai administratīvus līdzekļus attiecībā pret tās jurisdikcijas pārziņā esošo organizāciju vai tehnisko līdzekļu (3. panta izpratnē) pārraidītajām vai retranslētajām programmām. Tai jo īpaši jānodrošina, lai šīs tiesības uz atbildi tiktu īstenotas efektīvi un to īstenošanu nekavētu nepamatoti termiņi vai nosacījumi. Šo tiesību un citu juridisko vai administratīvo līdzekļu efektīva īstenošana jānodrošina gan attiecībā uz raidīšanas laiku, gan citiem nosacījumiem.

2. Šajā nolūkā par programmu pakalpojumu regulāri jānorāda par šo programmu atbildīgā raidorganizācija.

9. pants - Svarīgu pasākumu pārraidīšanas pieejamība

Katrai Konvencijas dalībvalstij jāveltī uzmanība tādu juridisku līdzekļu piemērošanai, kuri palīdzētu izvairīties no tā, ka skatītājiem tiek liegtas tiesības iegūt informāciju tāpēc, ka raidorganizācijai pieder skatītājus ļoti interesējošu pasākumu ekskluzīvas raidīšanas vai retranslācijas, (3. panta izpratnē) tiesības un tāpēc liela skatītāju daļa vienā vai vairākās dalībvalstīs nevarētu sekot šim notikumam televīzijā.

10. pants - Kultūras mērķi

1. Katrai raidošajai Konvencijas dalībvalstij, ja vien tas praktiski iespējams, izmantojot piemērotus līdzekļus, jānodrošina, lai raidorganizācijas atvēlētu Eiropas valstu veidotajiem darbiem proporcionāli lielāko sava raidlaika daļu, neskaitot raidlaiku, kas atvēlēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai un teleteksta pakalpojumiem. Šī proporcija saskaņā ar raidorganizācijas informācijas, izglītības, kultūras un izklaides funkcijām un pienākumu pret skatītājiem jāsasniedz progresīvā kārtībā, balstoties uz piemērotiem kritērijiem.
2. Gadījumā, ja starp uztverošo Konvencijas dalībvalsti un raidošo Konvencijas dalībvalsti iepriekšējā punkta sakarā rodas domstarpības, viena vai otra dalībvalsts var iesniegt lūgumu Pastāvīgajai komitejai, lai tā izsaka savu konsultatīvo viedokli attiecīgajā jautājumā. Šāda veida domstarpības nav risināmas ar 26. panta noteikto arbitrāžas procedūru palīdzību.
3. Konvencijas dalībvalstis bez jebkādas raidorganizāciju diskriminācijas apņemas kopīgi meklēt vispiemērotākos līdzekļus un metodes, lai atbalstītu Eiropas valstu veidoto darbu ražošanas attīstību, jo īpaši tajās valstīs, kur ir nelielas audiovizuālās produkcijas ražošanas jaudas vai valodas pielietošanas reģions ir neliels.
4. Dalībvalstīm, Konvencijas noteiktās sadarbības un savstarpējās palīdzības garā jācenšas izvairīties no tā, lai programmu pakalpojumi, kurus izplata vai retranslē dalībvalsts jurisdikcijas pārziņā esošās organizācijas vai tehniskie līdzekļi 3. panta izpratnē, neapdraudētu plurālisma pastāvēšanu sabiedrības saziņas līdzekļos un kinoindustrijas attīstību. Šādu programmu pakalpojumu ietvaros nedrīkst pārraidīt kinematogrāfiskos darbus, ja nav pagājuši divi gadi, kopš tie pirmo reizi rādīti kinoteātros, ja vien starp šo tiesību īpašniekiem un raidorganizāciju nav kāda cita vienošanās; gadījumā, ja kinematogrāfiskie darbi ir veidoti sadarbībā ar raidorganizāciju, šis lieguma posms ir viens gads.

III nodaļa - Reklāma

11. pants - Vispārējie nosacījumi

1. Reklāmām jābūt patiesām un godīgām.
2. Reklāmas nedrīkst maldināt un apdraudēt patērētāju intereses.
3. Reklāmās, kas domātas bērniem un kurās piedalās bērni, jāizvairās no visa, kas varētu kaitēt viņu interesēm, pie kam jāņem vērā bērnu specifiskā uztvere.
4. Reklāmas devējam nedrīkst būt redaktoriska ietekme uz programmu saturu.

12. pants - Reklāmas apjoms

1. Reklāmai atvēlētais laiks nedrīkst pārsniegt 15% no diennakts raidlaika apjoma. Šo apjomu var palielināt līdz 20%, iekļaujot tādus reklāmas veidus, kā tiešie preču vai pakalpojumu piedāvājumi nolūkā tos pārdot, pirkt vai īrēt, ja īso reklāmas sižetu kopapjoms nepārsniedz 15%.
2. Īso reklāmas sižetu apjoms vienā raidstundā nedrīkst pārsniegt 20%.

3. Tādi reklāmas veidi, kā tiešie preču vai pakalpojumu piedāvājumi nolūkā tos pārdot, pirkt vai īrēt, nedrīkst pārsniegt vienu stundu diennaktī.

13. pants - Reklāmas forma un izmantošana

1. Reklāmai jābūt skaidri atšķiramai un norobežotai no citiem programmu veidiem, atdalot to ar optisko vai akustisko līdzekļu palīdzību. Reklāma jāraida blokos.

2. Reklāma, kura iedarbojas uz zemapziņu, nav pieļaujama.

3. Nav pieļaujama slēptā reklāma, ja programmās tiek rādītas preces vai pakalpojumi un tas tiek darīts reklāmas nolūkos.

4. Reklāmā nedrīkst izmantot personu tēlus un balss materiālu, ja šīs personas vada ziņu un sabiedriski aktuālo problēmu raidījumus.

14. pants - Reklāmu izvietošana

1. Reklāma ir izvietojama starp programmām. Ja tiek ievēroti šī panta 2. - 5. punkta nosacījumi, reklāmu var iekļaut arī programmās, bet tādā veidā, lai tā nemazinātu programmu integritāti un vērtību un neskartu autortiesību īpašnieku tiesības.

2. Programmās, kuras sastāv no neatkarīgām daļām, sporta programmās un līdzīga veida notikumu un pasākumu pārraidēs, kur ir pauzes, reklāma izvietojama starp šīm daļām vai pauzēs.

3. Izplatot tādus audiovizuālos darbus, kā mākslas filmas (izņemot sērijas, seriālus, izklaides un dokumentālās programmas), gadījumā, ja tās ir garākas par 45 minūtēm, reklāmu atļauts iekļaut tikai vienu reizi katrās 45 minūtēs. Atkārtota reklāmas iekļaušana pieļaujama tikai tad, ja darbs par 20 minūtēm pārsniedz divus vai vairākus 45 minūšu posmus.

4. Ja reklāma iekļauta programmās, uz kurām nav attiecināms 2. punkts, starp katru programmā iekļauto reklāmu ir jābūt vismaz 20 minūšu ilgam pārtraukumam.

5. Reklāmu nedrīkst iekļaut reliģisko ceremoniju raidīšanas laikā. Reklāmu nedrīkst iekļaut ziņu, sabiedriski aktuālo problēmu, dokumentālajos, reliģiskajos raidījumos un bērnu programmās, ja to ilgums nepārsniedz 30 minūtes. Ja to ilgums ir 30 un vairāk minūtes, tiek piemēroti iepriekšējā punkta noteikumi.

15. pants - Atsevišķu produkcijas veidu reklāma

1. Nav pieļaujamas tabakas izstrādājumu reklāmas.

2. Visa veida alkoholisko dzērienu reklāmām ir jāatbilst šādiem noteikumiem:

a. tās nedrīkst būt adresētas nepilngadīgajiem un tajās nedrīkst piedalīties nepilngadīgie;

- b. alkoholisko dzērienu lietošanu nedrīkst saistīt ar fiziskām nodarbībām un transportlīdzekļu vadīšanu;
- c. tajās nedrīkst tikt pausti uzskati, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības un tam ir stimulējoša vai nomierinoša ietekme, vai arī ka tas palīdz atrisināt personiskās dabas problēmas;
- d. tās nedrīkst mudināt uz pārmērīgu alkohola patēriņu vai arī negatīvi atspoguļot atturību vai mērenību alkohola lietošanā;
- e. tās nedrīkst akcentēt alkohola saturu alkoholiskajos dzērienos.

3. Nedrīkst pieļaut tādu ārstniecisko līdzekļu un ārstnieciskās palīdzības reklāmas, kas raidošajā dalībvalstī ir pieejama tikai pēc ārsta receptes vai ārsta norādījuma.

4. Citu veidu ārstniecisko līdzekļu un ārstniecisko pakalpojumu reklāmām jābūt atpazīstamām, godīgām, patiesām un attiecīgu kompetentu institūciju apstiprinātām, kā arī tām jāatbilst indivīda aizsardzības pret kaitējumu prasībām.

16. pants - Reklāma, kura tiek raidīta tikai vienai Konvencijas dalībvalstij

1. Lai izvairītos no izkropļojumiem konkurences jomā un neapdraudētu Konvencijas dalībvalsts televīzijas sistēmu, pārraidot reklāmas tikai vienas dalībvalsts skatītājiem, kura šajā gadījumā nav Konvencijas raidošā dalībvalsts, nedrīkst tikt pārkāpti televīzijas reklāmas raidīšanas noteikumi šajā Konvencijas dalībvalstī.

2. Iepriekšējā punkta noteikumi nav pielietojami, ja:

- a. attiecīgie noteikumi veido diskriminējošus apstākļus reklāmām, kuras raida Konvencijas dalībvalsts jurisdikcijas pārziņā esošās organizācijas vai tehniskie līdzekļi, un reklāmām, kuras raida citas dalībvalsts jurisdikcijas pārziņā esošās organizācijas un tehniskie līdzekļi;

- b. ieinteresētās Konvencijas dalībvalstis šajā jomā ir noslēgušas divpusējus vai daudzpusējus līgumus.

IV nodaļa - Sponsorēšana

17. pants - Vispārējie noteikumi

1. Ja kāda programma vai programmas cikls tiek sponsorēts pilnīgi vai daļēji, tas skaidri jānorāda ar attiecīgu atsauci programmas sākumā un/vai beigās.

2. Sponsors nedrīkst ietekmēt sponsorēto programmu saturu vai raidīšanas laika izvēli, tādējādi ierobežojot raidorganizācijas redaktorisko neatkarību.

3. Sponsorētajā programmā nedrīkst reklamēt sponsora vai kādas trešās puses preces vai pakalpojumus, iekļaujot tajās pamudinošus norādījumus uz šo preču vai pakalpojumu pārdošanu, pirkšanu, īri vai izmantošanu.

18. pants - Sponsorēšanas aizliegums

1. Fiziskas vai juridiskas personas, kuru tiešā nodarbošanās ir saistīta ar tādu preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu, kuru reklamēšana ir aizliegta saskaņā ar 15.panta noteikumiem, nedrīkst būt programmu sponsori.

2. Ziņu un sabiedriski aktuālo problēmu raidījumu sponsorēšana nav atļauta.

V nodaļa - Dalībvalstu savstarpējā palīdzība

19. pants - Dalībvalstu sadarbība

1. Lai īstenotu šo Konvenciju, dalībvalstis apņemas cita citai sniegt savstarpēju palīdzību.

2. Šim nolūkam:

a. katrai līgumslēdzējai valstij jāizveido viena vai vairākas valsts institūcijas. Nododot dokumentus par Konvencijas ratifikāciju, akceptēšanu, atzīšanu vai pievienošanu, Eiropas padomes ģenerālsēkretārs ir jāinformē par šo institūciju nosaukumu un atrašanās vietu;

b. katrai līgumslēdzējai valstij, kas izveidojusi vairāk nekā vienu tādu institūciju, savā paziņojumā saskaņā ar a apakšpunktu ir jāprecizē katras institūcijas kompetences joma.

3. Konvencijas dalībvalsts izveidotajai valsts institūcijai ir:

a. jāsniedz ar Konvencijas 6. panta 2. punktu noteiktā informācija;

b. pēc citas Konvencijas dalībvalsts institūcijas pieprasījuma jāsniedz informācija par savas valsts likumdošanu un praksi šajā Konvencijā skartajos jautājumos;

c. nepieciešamības gadījumā un jo īpaši tad, ja tas sekmētu efektīvu Konvencijas īstenošanu, jāsadarbojas ar citu Konvencijas dalībvalstu institūcijām;

d. jāapsver visas grūtības, kurām šīs Konvencijas īstenošanas jomā ir pievērsusi uzmanību citas Konvencijas dalībvalsts institūcija. VI nodaļa - Pastāvīgā komiteja

20. pants - Pastāvīgā komiteja

1. Konvencijas mērķu sasniegšanai ir izveidojama Pastāvīgā komiteja.

2. Katru no Konvencijas dalībvalstīm Pastāvīgajā komitejā var pārstāvēt viens vai vairāki delegāti. Katrai delegācijai ir viena balss. Savas kompetences ietvaros Eiropas Ekonomiskajai kopienai ir tiesības piedalīties ar tādu kopienas dalībvalstu balsu

skaitu, cik to ir pievienojušās šai Konvencijai. Eiropas Ekonomiskā kopiena nedrīkst izmantot savas balsstiesības gadījumos, ja balsstiesības izmanto attiecīgi kopienas dalībvalstis pašas, un otrādi.

3. Jebkura valsts, uz kuru attiecināmi 29. panta 1. punkta noteikumi un kas nav šīs Konvencijas dalībvalsts, Pastāvīgajā komitejā var darboties kā novērotāja.

4. Savu funkciju veikšanai Pastāvīgā komiteja var lūgt ekspertu padomus. Pēc savas iniciatīvas vai pēc ieinteresētās institūcijas lūguma tā var uzaicināt jebkuru starptautisko vai nacionālo, valstisko vai nevalstisko pārstāvi vai institūciju, kuras kompetencē ir Konvencijā skartie jautājumi, darboties kā novērotājam kādā no sēdēm vai sēdes daļām. Lēmums par ekspertu vai institūciju uzaicināšanu jāpieņem ar 3/4 Pastāvīgās komitejas locekļu balsu vairākumu.

5. Pastāvīgo komiteju uz pirmo tās sēdi aicina Eiropas Padomes ģenerālsekretārs. Tās pirmajai sēdei jānotiek sešu mēnešu laikā pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā. Nākošās sēdes tiek sasauktas tad, ja to pieprasa 1/3 Konvencijas dalībvalstu vai Eiropas Padomes Ministru komiteja, vai arī pēc Eiropas padomes ģenerālsekretāra iniciatīvas saskaņā ar 23. panta 2. punkta noteikumiem, vai pēc vienas vai vairāku Konvencijas dalībvalstu lūguma saskaņā ar 21. panta c apakšpunkta un 25. panta 2. punkta noteikumiem.

6. Pastāvīgās komitejas sēdei nepieciešamo kvorumu sastāda dalībvalstu pārstāvniecības vairākums.

7. Saskaņā ar 4. punkta un 23. panta 3. punkta noteikumiem Pastāvīgās komitejas lēmumi jāpieņem ar - klātesošo balsu vairākumu.

8. Saskaņā ar Konvencijas nosacījumiem Pastāvīgajai komitejai jāizveido tās Noteikumi.

21. pants - Pastāvīgās komitejas funkcijas

Pastāvīgā komiteja ir atbildīga par konvencijas izmantošanu. Tā var:

- a. sniegt Konvencijas dalībvalstīm rekomendācijas par Konvencijas piemērošanu;
- b. ierosināt jebkurus nepieciešamos Konvencijas grozījumus un izskatīt šos ieteikumus saskaņā ar 23. panta noteikumiem;
- c. pēc vienas vai vairāku dalībvalstu lūguma izskatīt jautājumus, kuri skar Konvencijas skaidrojumu;
- d. darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu strīdu mierīgu risinājumu saskaņā ar 25. panta noteikumiem;
- e. sniegt rekomendācijas Ministru komitejai, lai tā aicinātu Konvencijai pievienoties valstis, uz kurām nav attiecināms 29. panta 1. punkts.

22. pants - Pastāvīgās komitejas ziņojumi

Pēc katras Pastāvīgās komitejas sēdes tai jāsniedz Konvencijas dalībvalstīm un Eiropas Padomes Ministru komitejai ziņojums par notikušajām diskusijām un pieņemtajiem lēmumiem.

VII nodaļa - Grozījumi

23. pants - Grozījumi

1. Katra Konvencijas dalībvalsts drīkst ierosināt veikt Konvencijas grozījumus.
2. Par visiem piedāvātajiem grozījumiem jāziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, kuram šis paziņojums jānosūta Eiropas Padomes dalībvalstīm, citām valstīm Eiropas kultūras konvencijas dalībvalstīm, Eiropas Ekonomiskajai kopienai un visām valstīm, kuras nepieder pie Eiropas Padomes dalībvalstīm un kuras pievienojušās vai ir uzaicinātas pievienoties šai Konvencijai saskaņā ar 30. panta noteikumiem. Ātrākais, divu mēnešu laikā pēc piedāvātā grozījuma iesniegšanas Eiropas Padomes ģenerālsekretāram ir jāsasauca Pastāvīgās komitejas sēde.
3. Pastāvīgajai komitejai jāizskata ikviens piedāvātais grozījums un Pastāvīgajā komitejā ar tās locekļu balsu vairākumu pieņemtais attiecīgais teksts jāiesniedz Ministru komitejai apstiprināšanai. Apstiprinātais teksts jāizsūta Konvencijas dalībvalstīm akceptēšanai.
4. Jebkurš grozījums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad visas Konvencijas dalībvalstis ir informējušas ģenerālsekretāru par savu piekrišanu.

VIII nodaļa - Iespējamie Konvencijas noteikumu pārkāpumi

24. pants - Iespējamie Konvencijas noteikumu pārkāpumi

1. Ja kāda Konvencijas dalībvalsts saskatījusi Konvencijas noteikumu pārkāpumu, tai ir jāinformē par šo iespējamo pārkāpumu attiecīgā Konvencijas dalībvalsts, kura veic šo raidīšanu, un abām dalībvalstīm jācenšas kopīgi pārvarēt radušās pretrunas, balstoties uz 19., 25. un 26. panta noteikumiem.
2. Ja iespējamais pārkāpums ir acīmredzams, nozīmīgs un izraisa nopietnas diskusijas sabiedrībā, un šis pārkāpums saistīts ar 7. panta 1. vai 2. punktu, 12. un 13. panta 1. punkta pirmo teikumu, 14. vai 15. panta 1. vai 3. punktu un ja turpinās divas nedēļas pēc paziņojuma iesniegšanas, tad signālu saņemošā Konvencijas dalībvalsts uz laiku drīkst pārtraukt noteiktās programmas retranslāciju.
3. Visos pārējos iespējamo pārkāpumu gadījumos, izņemot 4. punktā minētos, signālu saņemošā dalībvalsts drīkst uz laiku pārtraukt šīs programmas retranslāciju astoņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts paziņojums par šo pārkāpumu, ja tas vēl joprojām turpina pastāvēt.
4. Retranslācijas pārtraukšana uz laiku nav pieļaujama 7. panta 3. punktā un 8., 9. vai 10. pantā minēto pārkāpumu gadījumā.

IX nodaļa - Strīdu izskatīšanas kārtība

25. pants - Mierizlīguma procedūra

1. Ja šīs Konvencijas piemērošanas gadījumā rodas domstarpības, tad ieinteresētajām pusēm jācenšas rast to mierīgs risinājums.
2. Ja neviena no ieinteresētajām pusēm neiebilst, tad Pastāvīgā komiteja kopā ar šīm dalībvalstīm var iesaistīties strīdīgā jautājuma risināšanā, lai, cik vien ātri iespējams, panāktu apmierinošu risinājumu un, ja tas nepieciešams, sniegtu šajā lietā komitejas konsultatīvo viedokli.
3. Katra no ieinteresētajām pusēm apņemas bez kavēšanās sniegt Pastāvīgajai komitejai jebkuru nepieciešamo informāciju un palīdzību, lai tā varētu veikt savas funkcijas, kā to nosaka iepriekšējais punkts.

26. pants - Arbitrāža

1. Ja ieinteresētās puses nespēj panākt mierizlīgumu saskaņā ar 25. panta noteikumiem, tās var, savstarpēji vienojoties, iesniegt lietu arbitrāžā, kuras procesuālā kārtība ir pievienota Konvencijas pielikumā. Ja mierizlīgums netiek panākts sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmā lūguma uzsākt šo procedūru, tad pēc vienas ieinteresētās puses lūguma strīdīgo jautājumu var iesniegt arbitrāžā.
2. Katra no Konvencijas dalībvalstīm jebkurā laikā var paziņot, ka tā uzskata par obligātu *ipso facto* un bez īpašas vienošanās ar otru Konvencijas dalībvalsti pieņemt šīs saistības un atzīst arbitrāžas procedūras izmantošanu, kā tas noteikts Konvencijai pievienotā pielikuma nosacījumos.

X nodaļa - Citi starptautiskie līgumi un dalībvalstu iekšējā likumdošana

27. pants - Citi starptautiskie līgumi vai vienošanās

1. Konvencijas dalībvalstīm, kuras ir Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalstis, savstarpējās attiecībās jāvadās pēc kopienas likumiem, un šīs Konvencijas noteikumus ļauts piemērot tikai tajā gadījumā, ja nav attiecīga kādu jomu regulējoša Kopienas likuma.
2. Šīs Konvencijas noteikumi nav par šķērslī Konvencijas dalībvalstu starptautisko līgumu slēgšanai, kuri papildinātu vai attīstītu Konvencijas nosacījumus vai paplašinātu šo nosacījumu pielietošanas jomu.
3. Divpusējo līgumu gadījumā šī Konvencija neievieš izmaiņas Konvencijas dalībvalstu tiesībās un pienākumos, kurus nosaka līgumi un kuri neietekmē citu dalībvalstu tiesības vai to pienākumus šīs Konvencijas sakarā.

28. pants - Konvencija un tās dalībvalstu iekšējā likumdošana

Šīs Konvencijas noteikumi nav par šķērslī tam, lai Konvencijas dalībvalstis attiecībā uz programmu pakalpojumiem, kurus izplata to jurisdikcijas pārziņā esošās

organizācijas vai tehniskie līdzekļi 3. panta izpratnē, pielietotu stingrākus un daudz detalizētākus noteikumus, nekā šajā Konvencijā izvirzītie noteikumi.

XI nodaļa - Noslēguma nosacījumi

29. pants - Parakstīšana un stāšanās spēkā

1. Konvenciju var parakstīt Eiropas Padomes dalībvalstis, citas Eiropas kultūras konvencijas dalībvalstis un Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalstis. Tā ir jāratificē, jāakceptē vai jāapstiprina. Dokumenti par Konvencijas ratifikāciju, akceptēšanu vai apstiprināšanu jāiesniedz Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.
2. Konvencija stājas spēkā ceturtdā mēneša pirmajā dienā, skaitot no dienas, kad septiņas valstis, no kurām vismaz piecas ir Eiropas Padomes dalībvalstis, saskaņā ar iepriekšējā punkta noteikumiem ir izteikušas savu piekrišanu atzīt par saistošiem šīs Konvencijas noteikumus.
3. Parakstīšanas brīdī vai arī vēlāk, vēl pirms Konvencijas stāšanās spēkā tās teritorijā, valsts drīkst noteikt Konvencijas pagaidu piemērošanu savā teritorijā.
4. Attiecībā uz jebkuru 1. punktā minēto valsti vai Eiropas Ekonomisko kopienu, kura izteikusi savu piekrišanu atzīt par saistošiem Konvencijas noteikumus, Konvencija stājas spēkā pēc tam, kad ir iesniegti dokumenti par tās ratifikāciju, akceptēšanu vai apstiprināšanu.

30. pants - Valstu, kas nav Eiropas padomes dalībvalstis, pievienošanās Konvencijai

1. Kad Konvencija ir stājusies spēkā, Eiropas Padomes Ministru komiteja, konsultējoties ar līgumslēdzējām valstīm, var uzaicināt jebkuru citu valsti pievienoties šai Konvencijai. Šāds lēmums tiek pieņemts ar Eiropas Padomes statūtu 20. d pantā noteikto balsu vairākumu un vienbalsīgu to līgumslēdzēju valstu pārstāvju balsojumu, kuras ir tiesīgas būt pārstāvētas Komitejā.
2. Valstīs, kuras pievienojas Konvencijai, tā stājas spēkā ceturtdā mēneša pirmajā dienā, skaitot no dienas, kad Eiropas Padomes ģenerālsekretāram ir iesniegti dokumenti par pievienošanos šai Konvencijai.

31. pants - Konvencijas darbības aptvertā teritorija

1. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai iesniedzot dokumentus par Konvencijas ratifikāciju, akceptēšanu, piekrišanu vai pievienošanos tai, var noteikt teritoriju vai teritorijas, kurās Konvencija ir piemērojama.
2. Jebkura valsts vēlāk un jebkurā laikā, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram savu deklarāciju, var paplašināt Konvencijas piemērošanas mērogu attiecībā uz jebkuru citu teritoriju, kas norādīta deklarācijā. Konvencija šajā teritorijā stājas spēkā ceturtdā mēneša pirmajā dienā, skaitot no dienas, kad šādu deklarāciju ir saņēmis ģenerālsekretārs.

3. Jebkuru deklarāciju attiecībā uz tajā noteikto teritoriju, kas ir noteikta saskaņā ar divu iepriekšējo punktu noteikumiem, var atsaukt, nosūtot par to paziņojumu ģenerālsekretāram. Atsaukums stājas spēkā septītā mēneša pirmajā dienā, skaitot no dienas, kad ģenerālsekretārs ir saņēmis šādu atsaukumu.

32. pants - Atrunas

1. Parakstīšanas brīdī vai iesniedzot dokumentu par Konvencijas ratifikāciju, akceptēšanu, piekrišanu vai pievienošanos tai:

a. jebkura valsts var paziņot, ka tā patur tiesības ierobežot savā teritorijā tādu programmu retranslāciju, kuras satur alkoholisko dzērienu reklāmas, saskaņā ar Konvencijas 15. panta 2. punkta noteikumiem, taču tikai tiktāl, cik šīs programmas neatbilst valsts iekšējai likumdošanai;

b. Apvienotā Karaliste var paziņot, ka tā saglabā sev tiesības nepildīt 15. panta 1. punktā minēto tabakas izstrādājumu reklāmu aizliegumu attiecībā uz tām cigāru un pīpes tabakas reklāmām, kuras ar zemes līniju palīdzību valsts teritorijā pārraida Neatkarīgā raidīšanas asociācija /IBA/.

Nekādas citas atrunas nevar tikt noteiktas.

2. Atrunas, kuru formulējums noteikts saskaņā ar iepriekšējā punkta nosacījumu, nevar būt par pamatu iebildēm.

3. Jebkura no līgumslēdzējām valstīm, kura ir formulējusi atrunas saskaņā ar 1. punkta noteikumiem, var tās pilnībā vai daļēji atsaukt, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā dienā, kad ģenerālsekretārs šādu paziņojumu ir saņēmis.

4. Konvencijas dalībvalsts, kura formulējusi Konvencijas noteikumu atrunas, nevar pieprasīt, lai šo nosacījumu piemērotu kāda cita Konvencijas dalībvalsts; tomēr, ja atrunas ir daļējas vai saistītas ar pagaidu nosacījumiem, dalībvalsts var pieprasīt šīs atrunas pielietot tādā mērā, kā šī valsts to ir akceptējusi.

33. pants - Denonsēšana

1. Jebkura Konvencijas dalībvalsts jebkurā laikā var šo Konvenciju denonsēt iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

2. Šāda denonsēšana stājas spēkā septītā mēneša pirmajā dienā, skaitot no dienas, kad ģenerālsekretārs šādu paziņojumu saņēmis.

34. pants - Ziņojumi

Eiropas Padomes ģenerālsekretāram ir jāsniedz Eiropas Padomes dalībvalstīm, citām Eiropas kultūras konvencijas dalībvalstīm, Eiropas Ekonomiskajai kopienai un

jebkurai valstij, kura pievienojusies vai ir uzaicināta pievienoties Konvencijai, ziņojumi par:

- a. jebkuru Konvencijas parakstīšanas aktu;
- b. jebkuru Konvencijas ratificēšanas, akceptēšanas, piekrišanas vai pievienošanās dokumentu iesniegšanu;
- c. jebkuru Konvencijas spēkā stāšanās dienu saskaņā ar 29., 30. un 31. panta noteikumiem;
- d. jebkuru paziņojumu, kas ir iesniegts saskaņā ar 22. panta noteikumiem;
- e. jebkuru citu darbību, paziņojumu vai informāciju, kas saistīta ar šo Konvenciju.

To apliecinot, zemāk parakstījušies, tam attiecīgi pilnvaroti, parakstīja šo Konvenciju.

Sagatavots Strasbūrā 1989. gada 5. maijā, angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kas tiek nodots Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs izsūta apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij, citām Eiropas kultūras konvencijas dalībvalstīm, Eiropas Ekonomiskajai kopienai un jebkurai valstij, kas tiek aicināta pievienoties šai Konvencijai.

PIELIKUMS

Arbitrāža

1. Lūgums izskatīt lietu arbitrāžā jāiesniedz Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram. Tajā jāietver otrās strīdā iesaistītās puses vārds un jāizklāsta strīda būtība.

Ģenerālsēkretāram šī saņemtā informācija jānosūta visām Konvencijas dalībvalstīm.

2. Gadījumā, ja viena no divām strīdā iesaistītajām Konvencijas dalībvalstīm ir Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalsts, lūgums izskatīt lietu arbitrāžā jāadresē gan kopienas dalībvalstij, gan kopienai, kas viena mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas kopīgā paziņojumā informēs ģenerālsēkretāru par to, vai kopiena vai kopienas dalībvalsts atsevišķi, vai kopienas dalībvalsts un kopiena vienoti iesaistīsies šīs lietas izskatīšanā kā viena puse. Ja šāds paziņojums nav iesniegts minētajā laika posmā, tad kopienas dalībvalsts un kopiena tiks uzskatītas par vienu strīdā iesaistīto pusi un tiks noteikti ar arbitrāžas tribunāla izveidošanu un tā darbības procedūru saistītie nosacījumi. Tāds nosacījums ir spēkā arī tad, ja kopienas dalībvalsts un kopiena kopīgi paziņo, ka ir viena strīdā iesaistītā puse. Šajā punktā paredzētajos gadījumos 4. punkta pirmajā teikumā minētais termiņš pagarināms uz diviem mēnešiem.

3. Arbitrāžas tribunālu veido trīs locekļi. Katrai no strīdā iesaistītajām pusēm ir jāizvēlas viens arbitrs; tādā veidā izvēlētajiem arbitriem, kopīgi vienojoties, jāizvēlas trešais arbitrs, kam jāklūst par tribunāla priekšsēdētāju. Pēdējais nedrīkst būt strīdā iesaistīto pušu valstu pilsonis, viņa pastāvīgā dzīves un darba vieta nedrīkst būt kādā no strīdā iesaistītajām valstīm, un viņš nedrīkst būt saistīts ar izskatāmo lietu.

4. Ja viena no pusēm nav izvēlējusies arbitru viena mēneša laikā pēc tam, kad Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs ir izteicis savu lūgumu to darīt, tad mēneša laikā pēc otras puses lūguma šo arbitru var izvēlēties Eiropas Cilvēktiesību tiesas prezidents. Ja tiesas prezidents to nevar izdarīt vai ja viņš ir vienas strīdā iesaistītās valsts pilsonis, arbitru izvēlas tiesas viceprezidents vai tobrīd visvecākais tiesnesis, ja viņš nav vienas no strīdā iesaistīto pušu valsts pilsonis. Šāda procedūra jāievēro arī tādā gadījumā, ja mēneša laikā pēc otrā arbitra izvirzīšanas nav izvēlēts arbitrāžas tribunāla priekšsēdētājs.

5. 3. un 4. punkta noteikumi izmantojami tajos gadījumos, ja iepriekšminētie amati ir brīvi.

6. Divas vai vairākas puses, kuras nolemj, ka tām ir kopīgas intereses, arbitru izvēlas kopīgi.

7. Strīdā iesaistītajām pusēm un Pastāvīgajai komitejai jānodrošina viss arbitrāžas tribunāla efektīvam darbam nepieciešamais.

8. Arbitrāžas tribunālam jāizveido savi procesuālie noteikumi. Tribunāla lēmumi jāpieņem ar tā locekļu balsu vairākumu. Lēmumi ir galīgi un saistoši.

9. Par arbitrāžas tribunāla lēmumu jāpaziņo Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, kuram par to jāinformē visas šīs Konvencijas dalībvalstis.

10. Katrai no strīdā iesaistītajām pusēm ir jāsedz tās izvēlētajā arbitra izdevumi. Abām pusēm vienlīdzīgās daļās jāsedz trešā arbitra izdevumi, kā arī visi pārējie izdevumi, kas saistīti ar šīs arbitrāžas lietas izskatīšanu.